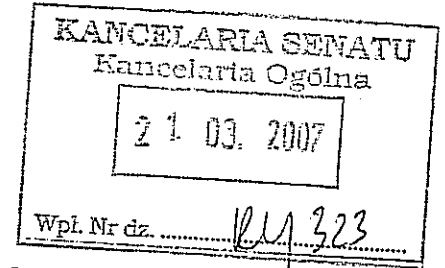

RZECZPOSPOLITA POLSKA
 MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
 ZASTĘPCA PROKURATORA
 GENERALNEGO

KANCELARIA SENATU
 GABINET MARSZAŁKA SENATU
 Dział Prezydialny
 wpłynęło dn. 21.03.2007
 nr. 323 podpis. [signature]

Warszawa, dnia 19. 03. 2007r.

PR V - 861-2872/06

Dot: BPS/DSK-043-007/07

Pan

Ryszard Legutko

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

SEKRETARIAT
 Biuro Prac Senackich
 Wpłynęło dn. 21.03.07
 nr. 1509 podpis. [signature]

Pracownik Biura Prac Senackich

Odpowiadając na Pana pismo z dnia 10 stycznia 2007r., w nawiązaniu do treści oświadczenia senatora RP Pana Adama Bieli, złożonego na 24 posiedzeniu Senatu w dniu 21 grudnia 2006 r. uprzejmie informuję, że w Ministerstwie Sprawiedliwości poddano analizie akta postępowań Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim o sygn. II K 7/06 oraz VW 124/06/R, w tym prawidłowość i zasadność wydanych w tych sprawach orzeczeń.

Celem powyższej analizy było ustalenie możliwości wniesienia przez Prokuratora Generalnego kasacji od wyroków Sądu Okręgowego w Lublinie: z dnia 10 sierpnia 2006 r. o sygn. XI Ka 629/06, zmieniającego orzeczenie Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 6 kwietnia 2006r. o sygn. II K 7/06 oraz z dnia 31 października 2006 r. o sygn. XI Waz 151/06, utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 8 czerwca 2006 r. o sygn. V W 124/06/R, na korzyść Pana Stanisława Konarskiego, skazanego za popełnienie występku z art. 212 § 1 k.k. i wykroczenia z art. 65 § 2 k.w.

Należy podkreślić, że w toku analizy akt uwzględniono okoliczności ujęte w oświadczeniu senatora RP Pana Adama Bieli, w piśmie Pana Stanisława Konarskiego z dnia 4 grudnia 2006 r. skierowanym do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, a także uwagi podniesione przez samego zainteresowanego w piśmie nadesłanym do Ministra Sprawiedliwości w dniu 25 maja 2006r.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w tych pismach wskazać należy, iż zachowanie funkcjonariuszy Policji podczas przeprowadzonej w dniu 9 grudnia 2005 r. kontroli drogowej

dotyczącej Pana Stanisława Konarskiego nie było przedmiotem żadnego z wymienionych postępowań. Jak wynika z akt sprawy o sygn. V W 124/06/R w związku z powyższym prowadzono natomiast m.in. w Komendzie Powiatowej Policji w Radzynie Podlaskim postępowanie skargowe, w ramach którego ujawniono, iż Pan Stanisław Konarski w dniu zdarzenia odmówił umundurowanym i znajdującym się w oznakowanym radiowozie policjantom podania swoich danych personalnych, jak również okazania dokumentów, którą to okoliczność następnie potwierdził m.in. będąc przesłuchiwany w charakterze świadka, a także składając skargę na działania funkcjonariuszy. Ponieważ zachowanie takie wypełnia znamiona wykroczenia określonego w art. 65 § 2 k.w., materiał dowodowy zebrany w powyższym zakresie wyłączono do odrębnego postępowania, które następnie zakończono uznaniem Pana Stanisława Konarskiego za winnego popełnienia powyższego wykroczenia i skazaniem go na karę stu złotych grzywny.

Należy nadmienić, iż w toku przewodu sądowego Pan Stanisław Konarski przyznał, iż odmówił podania funkcjonariuszom swoich danych personalnych, a także udostępnienia dokumentów. Ustalenia faktyczne, poczynione przez orzekający w sprawie Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim odbiegają nadto od wersji zdarzenia zaprezentowanej w pismach Pana Stanisława Konarskiego przekazanych do Ministerstwa Sprawiedliwości. W szczególności nie potwierdzono, iż podejmujący czynności w dniu 9 grudnia 2005 r. funkcjonariusze Policji znajdowali się pod wpływem alkoholu.

Postępowanie Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim o sygn. II K 7/06 dotyczyło natomiast pomówienia przez Pana Stanisława Konarskiego w Redakcji i na łamach czasopisma „Wspólnota Powiatowa” oskarżyciela prywatnego Pana Krzysztofa Bogusza o postępowanie poniżające go w opinii publicznej i narażające na utratę zaufania niezbędnego do wykonywania zawodu policjanta i pełnionej funkcji Naczelnika Sekcji Ruchu Drogowego KPP w Radzynie Podlaskim. I w tym wypadku sąd rejonowy uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ustalając, iż w istocie pomówił on publicznie Krzysztofa Bogusza o zachowanie, którego nie potwierdzili obecni podczas ich rozmowy świadkowie.

Wydane w obu sprawach wyroki sądu I instancji zostały w związku z apelacjami oskarżonego poddane kontroli instancyjnej Sądu Okręgowego w Lublinie, który utrzymał w mocy orzeczenie o sygn. V W 124/06/R i zmienił wyrok o sygn. II K 7/06 poprzez obniżenie wymiaru orzeczonej wobec Pana Stanisława Konarskiego kary grzywny, jak również wysokości nawiazki. Należy zauważyć, iż przedmiot kontroli odwoławczej, obok zasadności

wymiaru kary, stanowiły przede wszystkim zagadnienia prezentowane również aktualnie przez Pana Stanisława Konarskiego, a dotyczące ustaleń w zakresie stanu faktycznego i dokonanej przez sąd rejonowy oceny dowodów, zgromadzonych w tej sprawie.

Uzasadnienia orzeczeń Sądu Okręgowego w Lublinie spełniają wymogi przewidziane prawem (w rozumieniu art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k.), albowiem sąd ten, po rozważeniu wszystkich wniosków i zarzutów wskazanych w środkach odwoławczych, w sposób obszerny i wyczerpujący podał powody zajętego przez siebie stanowiska. Jedyne zaś zaniechanie rozpoznania w sposób należyty wszystkich zarzutów apelacyjnych i nie odniesienie się do nich w treści uzasadnienia orzeczenia w sposób zgodny w powyższymi wymogami mogłoby stanowić podstawę kasacji, zawierającej powtórzenie argumentacji zamieszczonej uprzednio w zwykłym środku odwoławczym.

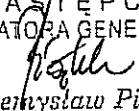
Reasumując stwierdzić należy, iż w rezultacie analizy akt obu spraw nie stwierdzono, aby wymienione wyroki sądów I i II instancji wydane zostały z rażącym naruszeniem prawa materialnego lub procesowego o takim znaczeniu dla prawidłowego jej rozpoznania i w taki sposób, że mogło to mieć istotny wpływ na treść wydanych orzeczeń, a tylko zaistnienie wskazanych uchybień uzasadniałoby wywiedzenie skargi kasacyjnej.

Należy przy tym zauważyć, iż treść nadesłanej do Ministerstwa Sprawiedliwości korespondencji Pana Stanisława Konarskiego nawiązuje głównie do ustaleń faktycznych dokonanych przez orzekające w obu sprawach sądy. Natomiast weryfikowanie tych ustaleń w postępowaniu kasacyjnym w ogóle nie jest możliwe. Zgodnie bowiem z obowiązującymi przepisami kodeksu postępowania karnego, jak również ugruntowanymi na podstawie orzecznictwa Sądu Najwyższego i prezentowanymi w piśmiennictwie poglądami niedopuszczalne jest w drodze kasacji kwestionowanie zasadności oceny dowodów oraz dokonanych na ich podstawie ustaleń faktycznych.

Wyjątek stanowić może sytuacja, gdy w związku z przeprowadzanymi dowodami i dokonywanymi ustaleniami faktycznymi sąd rażąco naruszył przepisy postępowania. Tymczasem, jak wynika z analizy akt obu analizowanych spraw, tego typu naruszenie przepisów proceduralnych nie miało w niniejszym wypadku miejsca. Co więcej, lektura materiałów postępowań wskazuje, iż przeprowadzono je prawidłowo, a zebrany materiał dowodowy oceniono z uwzględnieniem wszelkich obowiązujących w tej mierze reguł procesowych.

Z przedstawionych względów brak jest podstaw do wniesienia w tej sprawie kasacji na korzyść Pana Stanisława Konarskiego w trybie art. 521 k.p.k.

ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Przemysław Piątek